Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
XIV NIEDZIELA ZWYKŁA 05.07.2026 Nr 24/2026(1321)

EWANGELIA Mt 11,25-30

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię […] Albowiem słodkie jest moje jarzmo, a moje brzemię lekkie”

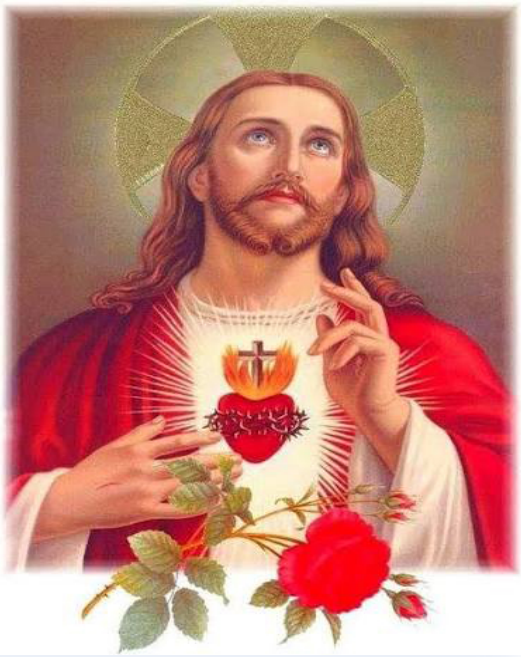

Komentarz Dobrej Nowiny

Tak Panie. Wierzę w to, co do mnie mówisz. Wierzę w Twoje Słowo i wierze Twojemu Słowu. Ty mnie nigdy nie zawiodłeś i nigdy nie zawiedziesz. W Tobie moja moc i w Tobie moja nadzieja. Panie – idę, a Ty mnie pokrzepisz. Jezus zwraca się do wszystkich, którzy doświadczają zmęczenia, trosk i ciężarów codzienności. Nie obiecuje życia wolnego od trudności, ale pokazuje miejsce, w którym człowiek może znaleźć prawdziwe umocnienie – swoją bliskość i miłość. Jezus rozpoczyna od uwielbienia Ojca: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi”. Bóg objawia swoje tajemnice ludziom prostego i pokornego serca. Nie chodzi o brak wiedzy, ale o postawę człowieka, który potrafi przyjąć dar i uznać, że potrzebuje Boga. Serce zamknięte w swojej pewności nie potrafi dostrzec Jego obecności. Chrystus objawia nam, że poznanie Boga nie jest tylko zdobyciem informacji, ale wejściem w relację miłości. Jezus przychodzi, aby ukazać nam Ojca i zaprosić nas do życia w Jego bliskości. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy” – to zaproszenie skierowane jest do każdego. Jezus nie czeka tylko na ludzi silnych i doskonałych. Przychodzi do utrudzonych, zagubionych, zranionych i obciążonych. On nie zabiera człowiekowi całego trudu życia, ale pomaga go nieść. „Weźcie moje jarzmo na siebie” – oznacza przyjąć drogę życia razem z Chrystusem. Jego jarzmo jest słodkie, ponieważ człowiek nie niesie go samotnie. Miłość Boga daje siłę, pokój i nadzieję nawet wtedy, gdy pojawiają się trudności. Warto dziś zapytać siebie: jakie ciężary noszę w sercu? Czy potrafię przyjść z nimi do Jezusa? On nie obiecuje łatwego życia, ale obiecuje swoją obecność. A człowiek, który pozwala Chrystusowi prowadzić się przez życie, odkrywa prawdziwe ukojenie dla swojej duszy.

Jeżyce – miejsce z historią i sercem

Od dawnej wsi do wspólnoty parafii

Każde miejsce ma swoją historię. Tworzą ją nie tylko daty, budynki i ulice, ale przede wszystkim ludzie – ich codzienność, radości, troski, rodziny, praca i wiara. Taką historię mają również Jeżyce – jedna z najbardziej charakterystycznych części Poznania, która przez wieki zmieniała swoje oblicze.Dzisiaj wielu mieszkańcom Poznania Jeżyce kojarzą się z pięknymi kamienicami, Rynkiem Jeżyckim, klimatycznymi ulicami i wyjątkową atmosferą dzielnicy. Nie zawsze jednak tak wyglądały. Zanim powstała miejska zabudowa, zanim pojawiły się kamienice i ruchliwe ulice, Jeżyce były przede wszystkim osadą o charakterze wiejskim, związaną z życiem mieszkańców pracujących na roli.

Przez długi czas Jeżyce rozwijały się obok Poznania, stopniowo coraz mocniej związując się z miastem. Szczególnie przełomowy okazał się koniec XIX i początek XX wieku, kiedy Poznań dynamicznie się rozwijał, a Jeżyce zaczęły nabierać miejskiego charakteru. Powstawały nowe ulice, domy mieszkalne, zakłady pracy i miejsca użyteczności publicznej. Do dzielnicy przybywali nowi mieszkańcy, tworząc społeczność, która potrzebowała nie tylko przestrzeni do życia, ale także miejsc spotkania i budowania wspólnoty.

Jednym z najważniejszych miejsc życia mieszkańców od początku był Kościół. Wraz z rozwojem dzielnicy rosła potrzeba organizacji życia duszpasterskiego. Świątynie stawały się nie tylko miejscami modlitwy, ale także przestrzenią, w której ludzie przeżywali najważniejsze chwile swojego życia: chrzty dzieci, pierwsze Komunie Święte, śluby, pogrzeby bliskich, święta i codzienną modlitwę.

Kościół na Jeżycach to historia wielu pokoleń. To opowieść o kapłanach, którzy posługiwali mieszkańcom, ale także o tysiącach osób świeckich, które przez lata tworzyły parafialne wspólnoty. To dzięki nim kościoły były nie tylko zabytkowymi budowlami, ale przede wszystkim żywymi miejscami spotkania człowieka z Bogiem i drugim człowiekiem.

Rozwój Jeżyc sprawił, że z czasem powstawały kolejne parafie. Każda z nich ma swoją własną historię, patrona, tradycje i wspólnotę wiernych. Wszystkie jednak tworzą większą rzeczywistość – Kościół lokalny, który jest obecny pośród mieszkańców tej części Poznania.

Patrząc na Jeżyce dzisiaj, warto pamiętać, że ich prawdziwe bogactwo nie kryje się jedynie w architekturze czy historii ulic. Największą wartością są ludzie – kolejne pokolenia mieszkańców, którzy tutaj żyją, pracują, wychowują rodziny i tworzą wspólnoty.

W kolejnych numerach naszego tygodnika chcemy zaprosić Państwa do odkrywania parafii dekanatu Poznań–Jeżyce. Chcemy poznać ich historię, kościoły, patronów, duszpasterzy i przede wszystkim ludzi, którzy tworzą te wspólnoty. Każda parafia jest bowiem częścią większej historii – historii miejsca, wiary i ludzi. Bo Jeżyce to nie tylko dzielnica Poznania. To przestrzeń, w której od pokoleń spotykają się ludzkie drogi i Boża obecność.

mj

Jak zorganizowany jest Kościół?

Od diecezji do parafii

Kiedy mówimy „Kościół”, często mamy na myśli przede wszystkim naszą wspólnotę parafialną: znajomy kościół, księdza proboszcza, niedzielną Eucharystię, nabożeństwa i ludzi, których spotykamy przy różnych okazjach. Warto jednak pamiętać, że każda parafia jest częścią większej rzeczywistości – diecezji i dekanatu. Kościół katolicki jest bowiem wspólnotą nie tylko duchową, ale także uporządkowaną w wymiarze organizacyjnym.

W najbliższym czasie chcemy rozpocząć cykl artykułów prezentujących poszczególne parafie naszego dekanatu. Zanim jednak poznamy historię, tradycje i życie konkretnych wspólnot, warto wyjaśnić, jak wygląda struktura administracyjna Kościoła.

Diecezja – Kościół lokalny pod przewodnictwem biskupa

Podstawową jednostką organizacji Kościoła katolickiego jest diecezja. Jest to określony terytorium obszar, na którym żyje wspólnota wiernych powierzona pasterskiej trosce biskupa.

Biskup diecezjalny jest następcą Apostołów i odpowiada za nauczanie, uświęcanie oraz kierowanie powierzo-

nym mu Kościołem lokalnym. To on troszczy się o rozwój życia religijnego, formację kapłanów, działalność duszpasterską, dzieła miłosierdzia oraz współpracę wszystkich wspólnot.
Diecezja nie jest jednak tylko strukturą administracyjną. Jest przede wszystkim rodziną Kościoła, w której różne parafie i wspólnoty łączą się wokół Chrystusa i Jego Ewangelii.

Dekanat – wspólnota parafii

Ze względu na wielkość diecezji parafie łączone są w mniejsze grupy zwane dekanatami. Dekanat obejmuje kilka lub kilkanaście sąsiadujących ze sobą parafii.
Na czele dekanatu stoi dziekan – kapłan mianowany przez biskupa. Jego zadaniem jest wspieranie współpracy między parafiami, troska o życie duszpasterskie oraz pomoc kapłanom posługującym na jego terenie.
Dekanat jest przestrzenią spotkania i współdziałania. Kapłani mogą wymieniać doświadczenia, wspólnie podejmować inicjatywy duszpasterskie, organizować wydarzenia religijne i wzajemnie się wspierać. Także dla wiernych dekanat może być okazją do odkrywania, że ich parafia nie jest samotną wyspą, ale częścią większej wspólnoty.

Parafia – miejsce codziennego życia wiary

Najbliższą wiernym wspólnotą Kościoła jest parafia. To właśnie tutaj większość osób przeżywa najważniejsze wydarzenia swojej drogi wiary: chrzest, pierwszą Komunię Świętą, bierzmowanie, małżeństwo, a także modlitwę za zmarłych bliskich.
Proboszcz wraz z kapłanami i świeckimi współpracownikami troszczy się o życie parafii: sprawowanie sakramentów, głoszenie słowa Bożego, katechezę, działalność charytatywną oraz budowanie wspólnoty.
Każda parafia ma swoją historię. Tworzą ją nie tylko mury kościoła, ale przede wszystkim ludzie: pokolenia rodzin, kapłani, osoby zaangażowane w grupy duszpasterskie, ministranci, schole, wspólnoty modlitewne i wszyscy, którzy swoją obecnością budują Kościół.

Jedna wiara – wiele wspólnot

Struktura Kościoła przypomina wielką rodzinę. Parafia jest jak dom, dekanat jak sąsiedztwo, a diecezja jak większa wspólnota, która łączy wiele domów. Każdy poziom ma swoje zadanie, ale wszystkie służą jednemu celowi: aby Chrystus był obecny w życiu ludzi.
Rozpoczynając cykl prezentacji parafii naszego dekanatu, chcemy pokazać bogactwo tych wspólnot. Niech będzie to okazja, aby lepiej poznać naszych sąsiadów w wierze i odkryć, że razem tworzymy jedną rodzinę Kościoła.

ks. Bartosz Rojna

Drodzy Czytelnicy!

Kończymy kolejny rok naszej wspólnej drogi i rozpoczynamy czas wakacyjnego odpoczynku. To dobry moment, aby na chwilę zatrzymać się i spojrzeć z wdzięcznością na wydarzenia, które naznaczyły ostatnie miesiące życia naszej wspólnoty parafialnej.
Miniony rok był dla naszego tygodnika szczególny – przeżywaliśmy bowiem jubileusz 25-lecia „Dobrej Nowiny". Ćwierć wieku obecności naszego pisma w życiu parafii to piękny znak troski o przekaz informacji, budowanie więzi oraz tworzenie przestrzeni do dzielenia się tym, czym żyje nasza wspólnota. Dziękujemy wszystkim, którzy przez te lata tworzyli kolejne numery tygodnika: autorom tekstów, osobom zaangażowanym w redakcję, współpracownikom oraz Wam – Drodzy Czytelnicy – za obecność, życzliwość i wspólne budowanie tego dzieła. Szczególne podziękowanie dla mojej zastępczyni – Martyny Rajch – za gorliwe czuwanie nad wszystkim, szczególnie w trudnych momentach.
Był to również rok ważnego wydarzenia dla całego naszego dekanatu Poznań–Jeżyce. Przeżywaliśmy wizytację kanoniczną, którą przeprowadził arcybiskup senior Stanisław Gądecki. Był to czas spotkań, modlitwy, refleksji i spojrzenia na życie naszych parafii – na ich radości, wyzwania oraz codzienną troskę o głoszenie Ewangelii. Wizytacja przypomniała nam, że każda parafia jest żywą wspólnotą ludzi, którzy razem tworzą Kościół w konkretnym miejscu i czasie.
Właśnie dlatego tegoroczne wakacje chcemy przeżyć także jako okazję do bliższego poznania naszego dekanatu. Przygotowaliśmy dla Państwa specjalny cykl, w którym będziemy przedstawiać kolejne parafie. Chc emy przybliżyć ich historię, tradycję, miejsca modlitwy oraz ludzi, którzy je tworzą. Mamy nadzieję, że ta wakacyjna propozycja stanie się zachętą do odwiedzenia sąsiednich wspólnot, odkrycia ich piękna i zobaczenia, jak różnorodne i bogate jest życie Kościoła wokół nas.
Zaczynamy wakacje, życzę wszystkim Czytelnikom „Dobrej Nowiny" dobrego, bezpiecznego i pełnego pokoju czasu wakacji. Niech będzie to czas nabierania sił, umacniania więzi rodzinnych oraz odnawiania serca.
Niech Bóg błogosławi wszystkie dobre dzieła!

ks. Bartosz Rojna
redaktor naczelny

MYŚL TYGODNIA

Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy,
nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy.
Ps 16,8

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XIV NIEDZIELA ZWYKŁA
05. 07. 2026 R.

Jutro wyrusza z Katedry Poznańska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę. Możemy także pielgrzymować duchowo – w gablocie plan duchowej pielgrzymki.

W tym tygodniu w liturgii Kościoła wspominamy:

- w poniedziałek bł. Marii Teresy Ledóchowskiej
- w środę św. Jana z Dukli kapłana
- w sobotę św. Benedykta patrona Europy

W lipcu przebywają na urlopie Ks. Kanonik Sujkowski i Ks. Bartosz

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele lipca i sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.
O godz. 8.00 wystawienie Najśw. Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.:
Biuro parafialne czynne od 29 czerwca do 31 sierpnia :

- **w środy w godz. od 9.00-11 .00**
- **i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.**

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.
Nieczynna będzie biblioteka.

W minionym tygodniu zmarli nasi parafianie śp. Kazimierz Tonak z ul. Dąbrowskiego i śp. Krystyna Siatkowska z ul. Botanicznej – Msza św. pogrzebowa za śp. Krystynę 7 lipca o godz. 11.00, a następnie pogrzeb na naszym cmentarzu. Polećmy tych zmarłych Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie …

LUD BOŻY

Niektórzy ludzie, w tym również niektórzy chrześcijanie, utożsamiają Kościół jedynie z instytucją o zasięgu ogólnoświatowym. Dla jednych jest on tylko dobrze funkcjonującą organizacją religijną, a inni uważają, że Kościół to duchowieństwo z Papieżem na czele. Kościół został utworzony i uporządkowany na tym świecie jako Lud Boży, społeczność wierzących w Chrystusa, w której z ustanowienia Bożego obowiązuje ustrój hierarchiczny. Lud ten kierowany jest przez następcę św.Piotra i biskupów pozostających z nim w łączności. Sobór Watykański II naucza, że „podobało się Bogu uświęcać i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wykluczeniem wszelkiej wzajemnej między nimi więzi, lecz żeby uczynić z nich lud, któryby Go poznawał w prawdzie i zbożnie Mu służył. Przeto wybrał sobie Bóg na lud naród izraelski, z którym zawarł przymierze. Chrystus ustanowił nowe przymierze, to znaczy nowy testament, w swojej krwi, powołując pośród Żydów i pogan lud, który dzięki Duchowi zróść się miał w jedno i być nowym Ludem Bożym" (KKK 781) Członkiem tej społeczności, której Założycielem i Głową jest Jezus Chrystus, staje się człowiek nie przez narodziny fizyczne, ale przez wiarę w Chrystusa i przyjęcie chrztu świętego. Prawem, które obowiązuje w tej wspólnocie, jest nowe przykazanie miłości, zgodnie z którym ludzie winni miłować się tak, jak Chrystus ich umiłował (por. J 13,34). Wspólnota wierzących w Chrystusa jest przede wszystkim jak powiedział św.Piotr Apostoł „wybranym plemieniem, królewskim kapłaństem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym" (1 P 2,9). Kościół jest Ludem Bożym ponieważ spodobało się Bogu uświęcać i zbawiać ludzi nie pojedynczo, ustanowić ich jako lud, zgromadzony w jedności z Ojcem, Synem i Duchem Świętym (kom. KKK 153). Jako członkowie tego ludu jesteśmy wszyscy odpowiedzialni za Kościół. Troszcząc się o jego rozwój poprzez życie sakramentalne,modlitwę, pogłębienie wiedzy religijnej i uczynki miłości, potwierdzamy naszą godność członków Ludu Bożego i przyczyniamy się do rozszerzania Królestwa Bożego na ziemi.

opr. Beata Bartoszewska-Rozpędowska

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.